Dosarul nr. 2-4761/2023

2-23035081-12-2-09032023

H O T Ă R Î R E

în numele Legii

23 iulie 2024 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)

instanța compusă din

preşedintele ședinței, judecător Igor Pulbere

grefier Mădălina Ungureanu

a judecat în ședință publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Eșanu Valentin către SRL „Chișinău-Gaz”, intervenienți accesorii SA „Beton Armat” și SRL „Probioterm”, privind obligarea executării obligației și încasarea prejudiciului cauzat, -

c o n s t a t ă

La 07 martie 2023, Eșanu Valentin a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Chișinău-Gaz”, intervenienți accesorii SA „Beton Armat” și SRL „Probioterm”, privind obligarea executării obligației și încasarea prejudiciului cauzat.

În motivarea cererii, reclamantul a indicat că potrivit procesului-verbal de constatare din 20 septembrie 2022, în urma verificării instalațiilor de gaze naturale pentru pregătirea de sezonul de rece, a fost constatată absența unei porțiuni de aproximativ 70 metri de țeavă din conducta de gaz supraterană de presiune medie cu d-57mm, urmare a tăierii acesteia, în lipsa unui consimțământ din partea SRL „Chișinău-Gaz” sau a lui Eșanu Valentin.

Reclamantul susține că terenul prin care trece conducta de gaz aparține cu drept de proprietate SA „Beton Armat” și se află la adresa în mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 12. Acesta relatează că pe 01 iunie 2005, între SA „Beton Armat” și Eșanu Valentin a fost încheiat un contract prin care societatea comercială s-a obligat să permită accesul pe terenul care-i aparține cu drept de proprietate pentru conectarea la rețeaua de gaz a construcției deținută cu drept de proprietate de Eșanu Valentin, iar acesta din urmă s-a obligat să achite suma de 80 000 lei ca contraprestație.

Reclamantul evidențiază faptul că pentru a se reconecta la rețeaua de gaze naturale a solicitat aviz de racordare prin cererea nr. GU63710 din 18 octombrie 2022, însă variantele propuse de operatorul de sistem de conectare la rețeaua de gaze prin alte locuri sunt costisitoare.

Ulterior, Eșanu Valentin a solicitat de la operator, prin cererea nr. GU64139 din 31 octombrie 2022, proiectarea și montarea rețelei de gaze de la locul de consum în mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 12, adică instalarea unei noi porțiuni de conductă, care să permită reconectarea la rețeaua de gaze. Tot atunci au fost efectuate și plățile pentru lucrările solicitate în mărime de 66 573,33 lei.

Reclamantul precizează că tehnicienii SRL „Chișinău-gaz" au venit la fața locului pentru a purcede la lucrările solicitate, însă salariații SA „Beton Armat" nu au permis intrarea pe teritoriu. Ulterior, Operatorul a invocat acest impediment la începerea lucrărilor necesare în pofida faptului că prevederile legale îi permit sa efectueze lucrările respective fără acordul proprietarului terenului pe care sunt amplasate rețelele de gaze de naturale.

Totodată, reclamantul menționează că a suportat cheltuieli în sumă de 171 535 lei pentru procurarea și instalarea unui cazan de încălzire pe combustibil solid pentru a putea menține activitatea comercială în construcția respectivă, cauzîndu-i-se un prejudiciu material considerabil.

La 29 decembrie 2022, Eșanu Valentin a expediat în adresa SRL „Chișinău-gaz" și SA „Beton Armat" cereri prin care a solicitat executarea obligațiilor și repararea prejudiciului cauzat. Însă reclamantul susține că nu a primit careva răspuns din partea SRL „Chișinău-gaz".

Astfel, reclamantul solicită obligarea SRL „Chișinău-gaz" la executarea obligațiilor de proiectare și montare a instalației de racordare care conectează instalația de utilizare a consumatorului Eșanu Valentin, de la adresa str. Uzinelor nr. 12, la rețeaua de gaze naturale. De asemenea, acesta solicită repararea prejudiciului suferit prin neexecutarea obligației de către SRL „Chișinău-gaz" în cuantum de 171 535 lei.

La 02 mai 2023, reprezentantul „Beton Armat" SA a depus referință, prin care a explicat că proprietar al terenului și a țevilor de gaz este „Beton Armat" SA. Acesta a invocat faptul că în anul 2005, între SRL „Chișinău-gaz" și „Beton Armat" SA a fost încheiat contract, valoarea căruia a constituit suma de 80 000 lei, însă pîrîtul nu a achitat suma respectivă, astfel consideră că contractul nu are nicio putere juridică între părți. Totodată, făcînd trimitere la prevederile stabilite la art. 118 alin. (1) Cod procedură civilă, 1998 Cod civil, 122 alin. (1) Cod procedură civilă, partea intervenientă a indicat că reclamantul nu a prezentat probe care să ateste suportarea prejudiciului moral. În final, intervenientul a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

La 28 februarie 2024, avocatul Doroftei Roman a depus referință prin care a explicat că proprietar al terenului și a țevilor de gaz este „Probioterm” SRL.

Reprezentantul SRL „Chișinău-Gaz” a depus referință, prin care a explicat că la 19 septembrie 2022, în cadrul secției Dispecerat și Intervenție a parvenit apelul telefonic din partea lui Eșanu Valentin, care a invocat lipsa gazelor naturale la locul de consum din mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 12. Acesta a invocat faptul că la sosirea echipei de intervenție la fața locului nu a fost posibilă examinarea cazului din motivul lipsei accesului pe teritoriul companiei SA „Beton Armat”.

Ulterior, la 20 septembrie 2022, după oferirea accesului la locul de consum, de către echipa Serviciului de Dispecerat și intervenție a fost constatat faptul că, după armătura de închidere, cu d-50mm pe gazoductul suprateran, lipsesc aproximativ 70 m de gazoduct supratern, de presiune medie, cu d-50mm, prin care se furnizează gaze naturale la locul de consum din mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 12.

Pîrîtul a remărcat faptul că pe faptul intervenției asupra gazoductului suprateran a fost pornită procedură contravențională în baza art. 105 Cod contravențional, în continuare fiind înterprinse măsuri în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor.

Acesta a menționat că alimentarea cu gaze naturale a locului de consum din adresa din mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 12, a fost efectuată în anul 2006 de la conducta de gaze naturale de presiune medie cu d-89mm, ce aparține SA „Beton Armat”, conform proiectului nr. 25-289-ГСН, elaborat de către SRL „Sobco Liuvis”, pentru aprovizionarea cu gaze naturale a imobilului în cauză, în baza avizului de racordare nr. 1863 din 2005 și coordonat cu toate organizațiile necesare, inclusiv și cu „Beton Armat” SA. Mai indică pîrîtul că conducta de gaze nominalizată, se află la deservire tehnică prin contractul nr. 1256 din 19 ianuarie 2006 semnat de către SRL „Chișinău-Gaz”, în calitate de antreprenor și de către Eșanu Valentin în calitate de beneficiar.

Totodată, pîrîtul a comunicat că la 28 septembrie 2022, Eșanu Valentin s-a adresat către OSD prin scrisoare nr. 4451 prin care a solicitat restabilirea conductei de gaze nominalizate, astfel solicitantul a fost informat prin scrisoare nr. 2260 din 06 octombrie 2022 despre faptul că conform prevederilor pct. 2.8 din contractul la deservire a rețelelor de gaze naturale, beneficiarul se obligă să asigure integritatea rețelelor de gaze, precum și a instalațiilor de gaze aferente, echipamentelor și utilajelor de protecție electrochimică, sigiliilor aplicate. Acest fapt nu a fost

respectat de către Eșanu Valentin prin admiterea intervenției în integritatea rețelelor de gaze naturale.

Prin răspunsurile nr. 2260 și nr. 133, OSD a comunicat că lucrările de instalare a suporturilor și restabilirea porțiunii conductei de gaze, care la moment lipsește urmează a fi executate pe terenul ce aparține SRL „Probioterm" din str. Uzinelor nr. 12. Astfel, solicită prezentarea acordului scris din partea SRL „Probioterm" privind oferirea accesului pe teren, pentru executarea lucrărilor necesare. Iar prin scrisoarea nr. 2742 din 06 decembrie 2022, OSD a informat despre efectuarea lucrărilor de restabilire a conductei de gaze supraterane, cît și despre obligativitatea oferirii accesului angajaților OSD, pentru executarea lucrărilor, însă pînă la momentul de față de către SRL „Probioterm" nu a fost prezentat acordul.

De asemenea, pîrîtul a evidențiat că la 31 octombrie 2022, de către Eșanu Valentin a fost depusă cererea nr. GU64139, prin care acesta a solicitat serviciul de reamplasare a rețelelor de gaze naturale din mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 12. Astfel, la 09 noiembrie 2022 și 10 noiembrie 2022 în scopul executării lucrărilor comandate și achitate de către Eșanu Valentin, la fața locului s-a deplasat angajații OSD, cărora le-a fost restricționat accesul pe teritoriul din mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 12, conform actelor de constatare nr. 1 din 09 noiembrie 2022 și actul nr. 2 din 10 noiembrie 2022. Totodată, a indicat că confirmarea faptului că la fața locului s-a deplasat echipa de montare a SRL „Chișinău-Gaz" este informația din GPS-ul automobilului de serviciu cu nr. de înmatriculare CQE 289, de marca IVECO, cu care s-a deplasat echipa de montare.

Pîrîtul a mai indicat că potrivit procesului-verbal de constatare nr. 1 din 20 decembrie 2022, s-a constatat că gazoductul suprateran cu d-57 mm de presiune medie care a fost montat pe perete a unei construcții este la moment amplasat pe acoperișul acestei construcții. Gazoductul nu este funcționabil deoarece o porțiune este deteriorată. Gazoductul se află într-o stare nesatisfăcătoare, necesită vopsit și întărit conform proiectului elaborat. Elemente de fixare sunt improvizate. Totodată, la 23 ianuarie 2023 directorul tehnic al companiei SRL „Sofilarex Plus" Butnariu Ivan și-a asumat obligația pînă la 28 ianuarie 2023 să monteze suporții pentru a restabili gazoductul de pe str. Uzinelor nr. 12, pentru a omite toate pericolele.

În concluzie, pîrîtul solicită respingerea integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Eșanu Valentin.

Reprezentantul reclamantului Eșanu Valentin, avocatul-stagiar Pîrlițan Daniel a depus cerere privind concretizarea pretențiilor prin care suplimentar la cele relatate în referință a solicitat impunerea la executarea obligației pîrîtului SRL „Chișinău-gaz” de proiectare și montare a porțiunii sustrase din conducta de gaze supraterană de presiune medie, cu d-57mm, care alimentează cu gaze naturale locul de consum aflat la adresa str. Uzinelor nr. 12, mun. Chișinău.

În ședință de judecată reprezentantul reclamantului Eșanu Valentin, avocatul-stagiar Pîrlițan Daniel, în baza mandatului, a susținut poziția formulată în cererea de chemare în judecată, solicitînd admiterea acesteia.

Reprezentantul pîrîtului SRL „Chișinău-Gaz” Filip Victor, în baza de procură, în ședință de judecată a susținut referința pe motivele de fapt și de drept invocate. A solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Reprezentantul intervenienților accesorii SA „Beton Armat” și SRL „Probioterm”, avocatul Doroftei Roman, a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată.

Apreciind circumstanțele de fapt în baza materialelor dosarului și raportîndu-le la prevederile legale ce guvernează litigiul, instanța de judecată va admite parțial cererea de chemare în judecată pentru argumentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În procesul de examinare și soluționare a cauzei, instanța se ghidează de principiile fundamentale ale probațiunii în procedura civilă. Potrivit prevederilor art. 117 alin. (1) și art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probele reprezintă elementele de fapt dobîndite în mod legal care servesc la constatarea circumstanțelor importante pentru justa soluționare a cauzei, iar fiecare parte are obligația de a dovedi circumstanțele pe care le invocă în sprijinul pretențiilor și obiecțiilor sale.

În acest context, instanța are responsabilitatea, în conformitate cu art. 121 și art. 122 din Codul de procedură civilă, de a reține spre examinare doar acele probe care sunt pertinente și admisibile în cadrul procesului, care confirmă, combat ori pun la îndoială existența circumstanțelor importante pentru justa soluționare a cauzei. Aceste probe trebuie evaluate în ansamblu, ținîndu-se cont de legătura lor reciprocă și de suficiența lor pentru soluționarea cauzei, așa cum prevede art. 130 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 239 și art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, bazîndu-se exclusiv pe circumstanțele

constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată. La deliberare, instanța apreciază probele, determină circumstanțele relevante pentru soluționarea cauzei, stabilește caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă și admisibilitatea acțiunii, asigurînd astfel o soluționare echitabilă și conformă cu legea a cauzei.

În urma analizei materialelor cauzei, instanța constată următoarele circumstanțe de fapt:

Reclamantul Eșanu Valentin deține în proprietate o construcție amplasată în mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 12, pentru care a fost asigurată alimentarea cu gaze naturale în anul 2006, în baza avizului de racordare nr. 1863 din 2005, prin intermediul unei conducte de gaze naturale instalate pe terenul învecinat, care la acel moment aparținea SA „Beton Armat". Conform contractului din 1 iunie 2005, încheiat între Eșanu Valentin și SA „Beton Armat", societatea s-a obligat să permită accesul pentru conectarea la rețeaua de gaze naturale, reclamantul asumîndu-și obligația de a achita suma de 80 000 lei.

Prin contractul nr. 1256 din 19 ianuarie 2006, încheiat între Eșanu Valentin și SRL „Chișinău-Gaz", partea reclamantă a transmis în deservire tehnică conducta de gaze. Acest contract este în vigoare și în prezent, fapt care nu a fost contestat de niciuna dintre părți.

La 19 septembrie 2022, reclamantul a constatat lipsa gazelor naturale la locul său de consum și a solicitat intervenția Operatorului de sistem. La data de 20 septembrie 2022, s-a constatat că lipsește o porțiune de aproximativ 70 metri din conducta de gaze naturale supraterană, ceea ce a dus la imposibilitatea alimentării cu gaze naturale a construcției reclamantului. Pe baza acestui fapt, a fost pornită o procedură contravențională, dar pînă la momentul examinării cauzei de către instanță, nu au fost identificate persoanele vinovate de tăierea conductei.

În vederea restabilirii alimentării cu gaze naturale, reclamantul a depus cererea nr. GU64139 din 31 octombrie 2022, solicitînd proiectarea și montarea rețelei de gaze naturale, achitînd suma de 66.573,33 lei pentru lucrările respective. Cu toate acestea, deși angajații Operatorului de sistem s-au prezentat la fața locului pentru a efectua lucrările, accesul acestora pe terenul proprietate a SRL „Probioterm" (succesor în drepturi al SA „Beton Armat") nu a fost permis.

Operatorul de sistem a refuzat efectuarea lucrărilor în absența acordului scris al proprietarului terenului, invocînd prevederile pct. 51 din Hotărîrea ANRE nr. 112 din 19 aprilie 2019, conform cărora „în cazul în care pentru executarea instalației de racordare este necesară utilizarea terenurilor altor persoane, solicitantul este obligat să prezinte acordul acestor persoane și să suporte cheltuielile aferente".

În aceste condiții, reclamantul a fost nevoit să instaleze un sistem alternativ de încălzire, procurînd un cazan pe combustibil solid pentru a asigura funcționarea activității sale comerciale, suportînd cheltuieli în sumă de 171 535 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 493 din 02 decembrie 2022.

Cu privire la raporturile juridice dintre părți și obligația operatorului de a executa lucrările de racordare

Pentru soluționarea justă a cauzei, instanța trebuie să determine caracterul raporturilor juridice dintre părți și să identifice corect obligațiile care decurg din aceste raporturi. În speță, există două raporturi juridice distincte care trebuie analizate:

– Raportul juridic de deservire tehnică între reclamantul Eșanu Valentin și SRL „Chișinău-Gaz", materializat prin contractul nr. 1256 din 19 ianuarie 2006;

– Raportul juridic de racordare, care a luat naștere în urma cererii reclamantului nr. GU64139 din 31 octombrie 2022 și a achitării sumei de 66 573,33 lei.

În ceea ce privește raportul de deservire tehnică, potrivit art. 970 alin. (1) din Codul civil (în redacția aplicabilă la momentul încheierii contractului), prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită. Conform alin. (2) al aceluiași articol, obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură. Contractul de deservire tehnică nr. 1256 reprezintă, prin natura sa juridică, un contract de prestări servicii, prin care SRL „Chișinău-Gaz" și-a asumat obligația de a asigura funcționarea în parametri normali a rețelei de gaze naturale ce aparține reclamantului.

Potrivit pct. 2.8 din contractul de deservire tehnică, invocat de pîrît, beneficiarul se obligă să asigure integritatea rețelelor de gaze. Pîrîtul susține că reclamantul nu și-a respectat această obligație, admițînd intervenția asupra integrității rețelei. Cu toate acestea, instanța constată că nu există dovezi care să ateste vinovăția reclamantului în tăierea porțiunii de conductă. Dimpotrivă, din materialele dosarului rezultă că a fost pornită o procedură contravențională pentru identificarea persoanelor responsabile, ceea ce denotă caracterul ilicit al intervenției și absența implicării reclamantului. Prin urmare, argumentul pîrîtului privind nerespectarea de către reclamant a obligațiilor contractuale nu poate fi reținut.

Raportul juridic de racordare reprezintă, potrivit art. 512 din Codul civil în redacția actuală, o obligație contractuală, în temeiul căreia SRL „Chișinău-Gaz", în calitate de operator de sistem,

este ținută să efectueze în favoarea reclamantului lucrările de proiectare și montare a rețelei de gaze naturale. Această obligație este reglementată nu doar de dispozițiile generale ale Codului civil, ci și de normele speciale din domeniul gazelor naturale.

Astfel, conform pct. 32 din Hotărîrea ANRE nr. 112 din 19 aprilie 2019 cu privire la aprobarea Regulamentului privind racordarea la rețelele de gaze naturale și prestarea serviciilor de transport și de distribuție a gazelor naturale: „Proiectarea și executarea instalației de racordare se efectuează, la cererea solicitantului, de operatorul de sistem.” Această normă stabilește clar competența exclusivă a operatorului de sistem în executarea lucrărilor de racordare.

Pct. 39 din același act normativ stabilește termenii în care trebuie realizate lucrările de proiectare și executare a instalației de racordare, care în cazul consumatorilor noncasnici, cum este și reclamantul, nu poate depăși 60 de zile calendaristice din momentul semnării contractului de racordare și achitării de către solicitant a costului de proiectare și a tarifului de racordare.

În speță, deși nu a fost încheiat un contract formal de racordare, instanța constată că între părți s-a format un raport juridic obligațional valid, în temeiul art. 1027 alin. (1) și (2) din Codul civil în redacția actuală, care prevede că un contract se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale. Sunt esențiale clauzele care sunt stabilite ca atare de lege pentru contractele de o anumită categorie, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părți, trebuie realizat un acord.

În cazul de față, elementele esențiale ale raportului juridic de racordare au fost stabilite prin cererea reclamantului nr. GU64139 din 31 octombrie 2022, prin care acesta a solicitat serviciul de reamplasare a rețelelor de gaze naturale, și prin achitarea de către acesta a sumei de 66 573,33 lei. Aceste acțiuni echivalează cu acceptarea ofertei publice făcute de SRL „Chișinău-Gaz” în calitate de operator de sistem, în conformitate cu prevederile art. 1019-1020 din Codul civil în redacția actuală, privind formarea contractului prin ofertă și acceptare.

Mai mult, pct. 32 din Hotărîrea ANRE nr. 112/2019 stabilește că lucrările de racordare se realizează „la cererea solicitantului”, fără a impune în mod imperativ încheierea unui contract formal. Această interpretare este în concordanță cu principiul consensualismului în materie contractuală, consacrat de art. 1028 Cod civil, potrivit căruia contractul se consideră încheiat în momentul îndeplinirii condiției de formă, iar dacă legea nu prevede o anumită formă, contractul se poate încheia prin simplul acord de voință al părților.

În consecință, instanța constată că între părți s-a format un raport juridic obligațional valid, în temeiul căruia SRL „Chișinău-Gaz” are obligația de a executa lucrările de racordare solicitate de reclamant și achitate de acesta.

Cu privire la dreptul operatorului de sistem de a efectua lucrări pe terenurile proprietate privată și executarea în natură a obligației

Analizînd argumentul principal al pîrîtului, potrivit căruia efectuarea lucrărilor de racordare este condiționată de prezentarea acordului proprietarului terenului, instanța reține următoarele:

Art. 74 alin. (2) și (2^1) din Legea cu privire la gaze naturale nr. 108 din 27 mai .2016 stabilește expres drepturile de care beneficiază operatorii de sistem asupra terenurilor proprietate privată. Potrivit acestor dispoziții, operatorii de sistem beneficiază de următoarele drepturi:

a) dreptul de folosință asupra terenului pentru executarea lucrărilor necesare construcției, reabilitării sau modernizării rețelelor de gaze naturale; b) dreptul de folosință asupra terenului pentru asigurarea funcționării normale a rețelelor de gaze naturale prin efectuarea reviziilor, a reparațiilor și a altor intervenții necesare; c) servitutea de trecere pentru construcția rețelelor de gaze naturale, pentru executarea lucrărilor de reparație, revizie sau a altor lucrări de exploatare și întreținere; d) dreptul de acces la terenul unde se află rețelele de gaze naturale.

Alin. (2^1) al aceluiași articol prevede că aceste drepturi „se constituie în temeiul utilității publice, prin efectul prezentei legi, fără a fi necesară obținerea acordului proprietarilor terenurilor sau ai bunurilor imobile respective, încheierea oricăror acte juridice sau îndeplinirea altor formalități.”

Aceste prevederi reprezintă o limitare legală a dreptului de proprietate privată, instituită în temeiul principiului utilității publice, prevăzut de art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia: „Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.”

Pe de altă parte, pîrîtul invocă prevederile pct. 51 din Hotărîrea ANRE nr. 112/2019, conform cărora „în cazul în care pentru executarea instalației de racordare este necesară utilizarea terenurilor altor persoane, solicitantul este obligat să prezinte acordul acestor persoane și să suporte cheltuielile aferente”. De asemenea, acesta se referă la art. 501 alin. (1) din Codul civil în redacția actuală, care consacră principiul inviolabilității proprietății private.

Analizînd raportul dintre aceste norme juridice, instanța constată că prevederile art. 74 alin. (2) și (2^1) din Legea cu privire la gaze naturale, ca lege specială în domeniu, prevalează asupra

dispozițiilor generale privind inviolabilitatea proprietății, în conformitate cu principiul specialia generalibus derogant. Această interpretare este susținută și de art. 654 Cod civil în redacția actuală, care recunoaște existența servituților legale, instituite prin lege, care pot greva dreptul de proprietate fără acordul proprietarului.

Mai mult, interpretarea sistematică a art. 74 din Legea cu privire la gaze naturale și a pct. 51 din Hotărîrea ANRE nr. 112/2019 conduce la concluzia că obligația de a prezenta acordul proprietarului terenului se referă doar la situația în care se execută o instalație de racordare complet nouă, și nu la lucrările de reparație, revizie sau alte intervenții necesare pentru asigurarea funcționării normale a rețelelor existente.

Această distincție este susținută și de prevederile art. 150 din Codul urbanismului și construcțiilor, care la lit. o) exceptează de la obligația obținerii certificatului de urbanism și a autorizației de construire „lucrările de întreținere, de reparații, de înlocuire și de retehnologizare a rețelelor edilitare (inginerești)”.

În cazul de față, lucrările solicitate de reclamant constau în montarea unei porțiuni din conducta de gaze existentă, care a fost deteriorată ilegal, și nu în executarea unei instalații de racordare complet noi. Prin urmare, aceste lucrări se încadrează în categoria celor prevăzute de art. 74 alin. (2) lit. b) și c) din Legea cu privire la gaze naturale, pentru care nu este necesară obținerea acordului proprietarului terenului.

În plus, interpretarea susținută de pîrît ar face practic imposibilă repararea sau înlocuirea oricărei porțiuni de conductă situate pe terenuri proprietate privată, în situația în care proprietarii acestora refuză să-și dea acordul, ceea ce ar contraveni scopului legii, care este de a asigura alimentarea cu gaze naturale a consumatorilor în condiții de siguranță și continuitate.

În contextul în care s-a stabilit existența unui raport juridic obligațional valid între părți și dreptul operatorului de sistem de a efectua lucrările necesare pe terenul proprietate privată, instanța constată că sunt întrunite condițiile pentru executarea silită în natură a obligației asumate de pîrît.

Potrivit art. 901 alin. (1) din Codul civil în redacția actuală, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa, să ceară executarea silită a obligației. Acest drept este dezvoltat de art. 913 alin. (1) care prevede că „creditorul are dreptul de a obține executarea silită în natură a obligației, alta decît cea de a plăti o sumă de bani.”

În speță, obligația asumată de SRL „Chișinău-Gaz” constă în proiectarea și montarea rețelei de gaze naturale solicitate de reclamant și achitate de acesta. Această obligație este susceptibilă de executare silită în natură, întrucît nu există impedimente de natură legală sau faptică care să facă imposibilă executarea ei.

Argumentul pîrîtului potrivit căruia executarea lucrărilor este condiționată de prezentarea acordului proprietarului terenului nu poate fi reținut, avînd în vedere că, așa cum s-a arătat anterior, legea specială în domeniul gazelor naturale conferă operatorului de sistem dreptul de a efectua astfel de lucrări fără acordul proprietarului terenului.

De asemenea, reclamantul nu este decăzut din dreptul de a obține executarea silită în natură a obligației, întrucît a solicitat aceasta într-un termen rezonabil de la momentul în care a constatat neexecutarea obligației. Potrivit art. 913 alin. (4) din Codul civil, „Creditorul este decăzut din dreptul de a obține executarea silită în natură dacă nu cere executarea într-un termen rezonabil după ce a cunoscut sau trebuia să cunoască neexecutarea.” În speță, reclamantul a formulat cererea de chemare în judecată la data de 07 martie 2023, la aproximativ 3 luni de la momentul în care a constatat refuzul pîrîtului de a executa lucrările solicitate, ceea ce reprezintă un termen rezonabil în sensul legii.

Totodată, instanța respinge argumentul intervenientului SA „Beton Armat” potrivit căruia contractul din 01 iunie 2005 nu ar avea efect juridic, pe motiv că reclamantul nu ar fi achitat suma de 80 000 lei prevăzută în contract. În primul rînd, reclamantul a beneficiat de alimentare cu gaze naturale prin intermediul conductei instalate pe terenul SA „Beton Armat” timp de 16 ani, ceea ce sugerează că acordul a fost obținut și contractul și-a produs efectele. În al doilea rînd, chiar și în absența unui acord valabil, dispozițiile art. 74 alin. (2) și (2^1) din Legea cu privire la gaze naturale permit operatorului de sistem să efectueze lucrările necesare fără acordul proprietarului terenului.

În ceea ce privește argumentul intervenientului SRL „Probioterm” că acesta este proprietarul terenului și al țevilor de gaz, instanța constată că, chiar dacă acest fapt ar fi adevărat, el nu modifică soluția juridică a cauzei. Indiferent de proprietarul terenului sau al conductei, operatorul de sistem are dreptul legal de a efectua lucrările necesare pentru asigurarea funcționării normale a rețelelor de gaze naturale, în temeiul art. 74 din Legea cu privire la gaze naturale.

Prin urmare, instanța constată că sunt îndeplinite condițiile legale pentru obligarea pîrîtului la executarea în natură a obligației asumate față de reclamant, constînd în racordarea la rețeaua

de gaze naturale a locului de consum din str. Uzinelor nr. 12, mun. Chișinău, folosind țeavă cu diametrul de 57 mm, inclusiv realizarea proiectării necesare, dacă este cazul.

Cu privire la repararea prejudiciului material

În ceea ce privește pretenția reclamantului de reparare a prejudiciului material în sumă de 171 535 lei, reprezentînd costul procurării și instalării unui cazan pe combustibil solid, instanța consideră că aceasta nu poate fi admisă, pentru următoarele motive:

Potrivit prevederilor art. 1998 din Codul civil în redacția actuală, „Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.” Din această dispoziție legală rezultă că pentru angajarea răspunderii civile delictuale trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- existența unei fapte ilicite;
- existența unui prejudiciu;
- existența unei legături de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu;
- existența vinovăției autorului faptei ilicite.

În speță, instanța constată că nu este îndeplinită condiția privind existența unei legături de cauzalitate între pretinsa faptă ilicită a pîrîtului (refuzul de a efectua lucrările de restabilire a conductei) și prejudiciul suportat de reclamant.

Potrivit art. 2007 alin. (1) din Codul civil, „Legătura cauzală dintre fapta ilicită și prejudiciu reprezintă condiția în al cărei temei prejudiciul se atribuie autorului faptei ilicite, ceea ce îl obligă să repare prejudiciul.” Pentru a fi în prezența unui raport de cauzalitate, fapta ilicită trebuie să fie condiția necesară și suficientă a producerii prejudiciului, adică prejudiciul trebuie să fie consecința directă și imediată a faptei ilicite.

În cazul de față, documentele prezentate la dosar confirmă faptul că angajații pîrîtului s-au prezentat la fața locului pentru a efectua lucrările solicitate, însă accesul acestora pe terenul proprietate a SRL „Probioterm” nu a fost permis. Acest fapt este confirmat prin actele de constatare nr. 1 din 09 noiembrie 2022 și nr. 2 din 10 noiembrie 2022, precum și prin datele GPS ale automobilului de serviciu.

Prin urmare, lanțul cauzal dintre acțiunile pîrîtului și prejudiciul suportat de reclamant a fost întrerupt de intervenția unui factor exterior, respectiv refuzul proprietarului terenului de a permite accesul angajaților pîrîtului pentru efectuarea lucrărilor necesare. În aceste condiții,

conform teoriei cauzalității adecvate, prejudiciul suportat de reclamant nu poate fi imputat pîrîtului, ci este o consecință a acțiunilor terțelor persoane care au tăiat porțiunea de conductă și a refuzului proprietarului terenului de a permite accesul pentru efectuarea lucrărilor de reparație.

Conform art. 2025 alin. (1) din Codul civil, „Cel prejudiciat nu va fi despăgubit pentru prejudiciul în măsura în care el însuși, cu intenție sau din culpă gravă, a contribuit la producerea prejudiciului ori la mărirea lui sau dacă nu a luat măsurile rezonabile pentru a-l micșora.” În speță, reclamantul ar fi putut să solicite, în temeiul art. 74 alin. (2^1) din Legea cu privire la gaze naturale, intervenția autorităților publice pentru a asigura accesul angajaților pîrîtului pe terenul proprietate a SRL „Probioterm”, însă nu a făcut acest lucru.

În concluzie, instanța constată că pretenția reclamantului de reparare a prejudiciului material nu poate fi admisă, întrucît nu este îndeplinită condiția privind existența unei legături de cauzalitate între pretinsa faptă ilicită a pîrîtului și prejudiciul suportat de reclamant.

În temeiul art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut cîștig de cauză toate cheltuielile de judecată. Avînd în vedere că cererea a fost admisă parțial, iar reclamantul a achitat taxa de stat în sumă de 100 lei, această sumă urmează a fi încasată din contul pîrîtului SRL „Chișinău-Gaz”.

În conformitate cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată, -

h o t ă r ă ș t e

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Eșanu Valentin către SRL „Chișinău-Gaz”, intervenienți accesorii SA „Beton Armat” și SRL „Probioterm”, privind obligarea executării obligației și încasarea prejudiciului cauzat.

Se obligă SRL „Chișinău-Gaz”, cod fiscal 1003600066037, cu sediul în mun. Chișinău, str. Albișoara nr. 38, să racordeze la rețeaua de gaze naturale locul de consum din str. Uzinelor nr. 12, mun. Chișinău, folosind țeavă cu diametrul de 57 mm, inclusiv să realizeze proiectarea necesară, dacă este cazul, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu obligațiile asumate prin contract.

Se încasează din contul SRL „Chișinău-Gaz”, cod fiscal 1003600066037, cu sediul în mun. Chișinău, str. Albișoara nr. 38, în beneficiul lui Eșanu Valentin, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în mun. Chișinău, *****, taxa de stat în sumă de 100 (o sută) lei.

În rest, acțiunea reclamantului se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la

pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,

Judecător **Igor Pulbere**